

E. SZÁSZ, A. TUDORICA

Orașul Deva, ale cărui începuturi datează cu șapte secole în urmă, clădit pe urmele unor vechi așezări omenești, cumulează pe un teritoriu relativ restrâns o mare varietate de forme de relief.

Bogatul și zbuiciumatul trecut istoric este reflectat printr-o variație de vestigii, documente și monumente istorice, iar consecința condițiilor naturale se concretizează prin variații pedoclimatice și geomorfologice, care se oglindesc în caracterul florei și faunei, printr-o diversitate fitocenotică, cu unele endemisme, rarități floristice și faunistice.

Pentru a cunoaște compoziția microfioristică și pentru a urmări dacă particularitățile menționate sînt reflectate sau influențează flora micromicetologică, la sugestia conducerii secției de științele naturale a Muzeului de istorie din Deva și cu colaborarea ei ne-am propus cercetarea sub acest aspect al împrejurimilor orașului Deva.

În această primă notă, prezentăm micromicete colectate în zilele de 24 și 25 septembrie 1971, de pe arbori și arbuști din Dealul cetății.

Declarat monument al naturii pentru interesantele sale formații geologice, pentru flora sa bogată și variată cu multe endemisme, pentru unele rarități taunistice, „Dealul cetății” prezintă un interes deosebit diverselor cercetări botanice. Are o suprafață de cca 31 hectare, cu o altitudine absolută de 184–351 metri.

Ca rezultat al vulcanismului neogen s-au generat forme de relief specifice, cu formații geologice deosebite. Nekul vulcanic de formă conică este format din andezite scoase la zi prin mai multe coșuri de erupție, pe un fundament de formațiuni cretacice – „Strate de Deva”.

Clima este de tip „continental-temperat”, caracteristic întregului județ Hunedoara. Valorile medii anuale ale temperaturii sînt între 9,4°C și 10°C, iar cantitatea medie anuală de precipitații este de 683 mm.

Flora Dealului cetății cuprinde peste 1 400 specii, dintre care unele endemice ca **Alyssum murale** var. **variabile** f. **biangulare**, foarte multe rarități floristice, dintre care amintim : **Onosoma viride** var. **baumgarteni** și var. **citrinum**, **Veronica crinita** var. **thracica**, **Potentilla canoscens** var. **inciso-serata** și altele, iar **Cytisus leiocarpus** își are aici centrul său genetic (9, 10, 12).

Fauna este de asemenea interesantă, relevăm doar faptul că vipera cu corn este indicator nordic al faunei de tip mediteranean.

Vestigiiile preistorice, dacice, romanice, feudale, provenite din Dealul cetății, aflate în muzeul de istorie, justifică întru totul includerea sa în rîndul monumentelor istorice.

* * *

De pe materialul colectat de pe arbori și arbuști din Dealul cetății, am identificat un număr relativ mare de micromicete (75 specii) de pe 21 plante

gazdă, prezentate în tabelul 1. Din cei 75 de taxoni, 15 specii sînt semnalate pentru prima dată în flora micologică a patriei noastre, iar pentru 12 specii descrise în țara noastră, indicăm 17 plante gazdă noi pentru țară ¹⁾.

În lucrare se face o scurtă descriere a noutăților în ordine sistematică, prin indicarea citorva caractere morfologice și biometrice și prezentăm desene executate la camera clară. De asemenea, facem unele precizări la acei taxoni,

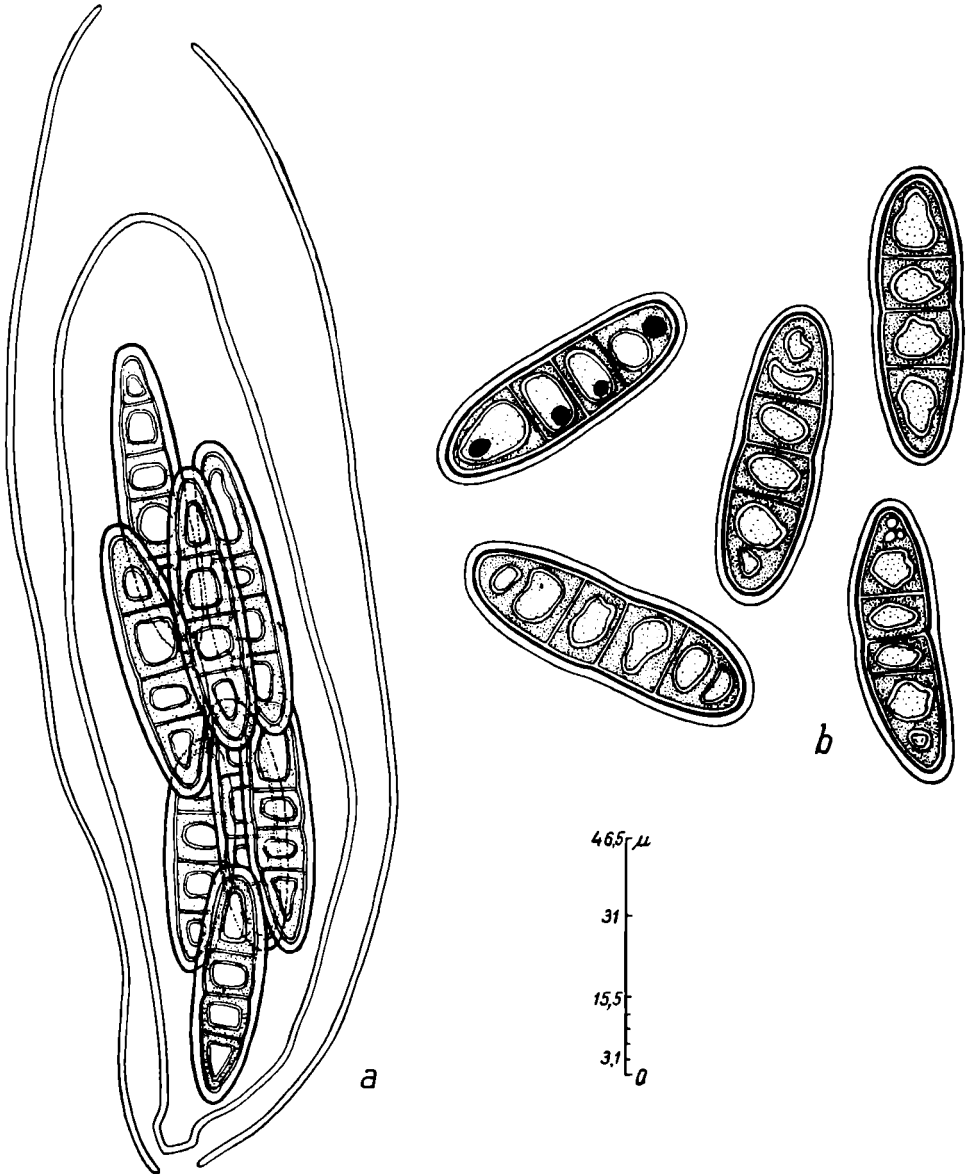

Fig. 1. *Massaria ulmi* Fuck., a = ască cu spori și parafize, b = ascospori.

unde s-au ivit neconcordanțe între diagnozele originale sau datele publicate ulterior și caracteristicile speciilor găsite de noi.

MASSARIA ULMI Fuck., in *Symb. Myc.* 153 (1823), t. VI, fig. 38.

Periteciile sînt împrăștiate sau grupate, subepidermale, globuloase, negre, cu osteola proeminentă. Asele sînt oblongi, de $120-156 \times 44,2-52,2 \mu$, cu opt spori așezați pe două rînduri. Sporii sînt ovali-fusiforimi, de $57,2-63,8 \times 16,6-19,5 \mu$ tri-septați, celulele avînd picături de ulei neuniforme, brun-fumurii, prevăzuți cu un strat de mucus (fig. 1).

Pe ramuri de **Ulmus glabra** Mill.

ROBERGEEA UNICA Desm., XIV, Not. 177-179 (1847). Syn.: *Ostropa cubicularis* Fuck., *Cryptella cubicularis* Quel.

Periteciile sînt grupate, scufundate în substrat, prevăzute cu un git lung, erumpente prin osteole grupate într-un disc cenușiu. Asele sînt cilindrice, cu capătul rotunjit, foarte lungi, de $270-300 \times 6,5-7,8 \mu$, pot fi și mai lungi. Sînt opt spori filiformi, așezați aproape paralel în ască, unicelulari, uneori cu mici picături de ulei, de $168-300 \times 1,6-2,1 \mu$ hialini sau slab gălbui (fig. 2).

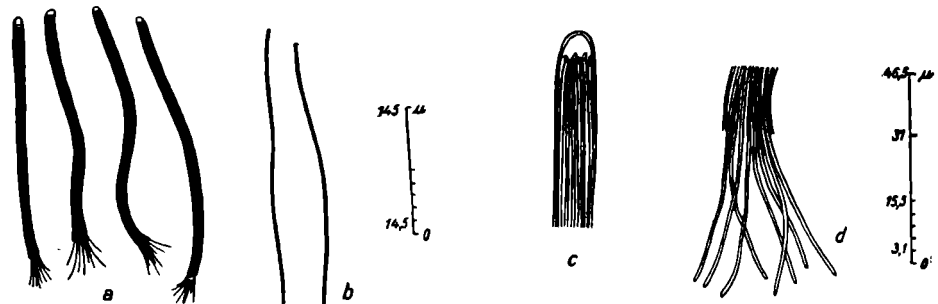

Fig. 2. *Robergeea unica* Desm., a = ască cu ascospori, b = ascospori, c = partea superioară a ascel, d = partea inferioară a ascel.

Pe ramuri de **Syringa vulgaris** L.

PHYLLOSTICTA ADVENA Pass. in *Mich.* I, 146 (1879).

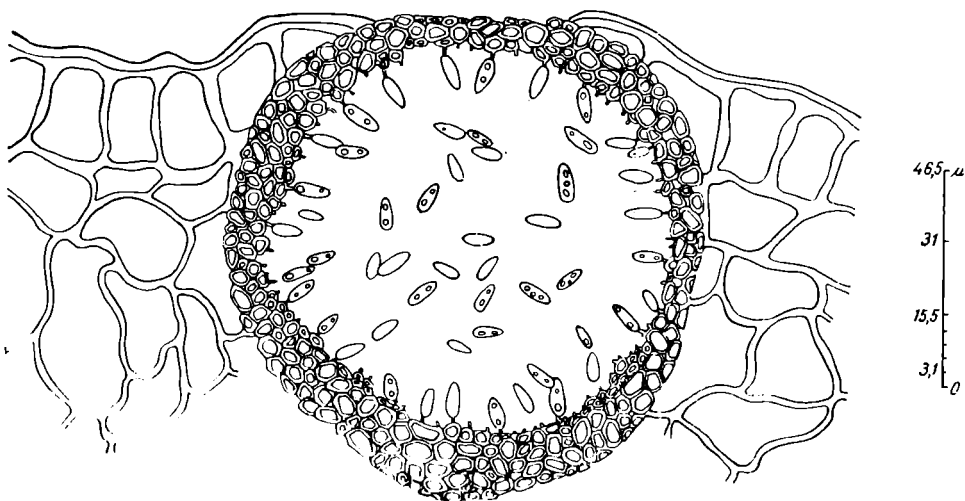

Fig. 3. *Phyllosticta advena* Pass., secțiune prin picnidie.

Pe frunze apar pete înegale atît ca formă, mărime, cît și răspîndire pe suprafața foliară, la început gălbui, apoi brun-roșcate. Picnidiile sînt globuloase, de 100-120 μ în diametru, brun-negricioase. Sporii sînt cilindrici sau oval-alungați, dreapți sau ușor curbați, de 7,2-9,6 \times 2,6-3,2 μ unicelulari, fără sau cu 1-3 picături de ulei, hialini (fig. 3).

Pe frunze de *Robinia pseudacacia* L.

PHYLLOSTICTA AMORPHAE Kab. et Bub. in Hedw. Lll, 340 (1912).

Pe frunze apar pete alungite, cenușii sau brunii, apicale sau marginale. Picnidiile sînt grupate sau împrăștiate, globulos-turtite, de 45-90 μ în diametru, brun-roșcate. Sporii sînt mici, oblonți, dreapți sau ușor curbați, de 3,2-5,2 \times 1,3-1,6 μ unicelulari, hialini (fig. 4).

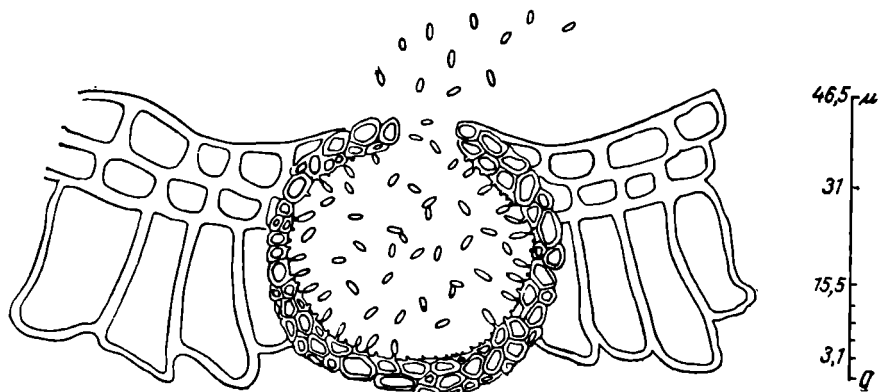

Fig. 4. *Phyllosticta amorphae* Kab. et Bub., secțiune prin picnidie.

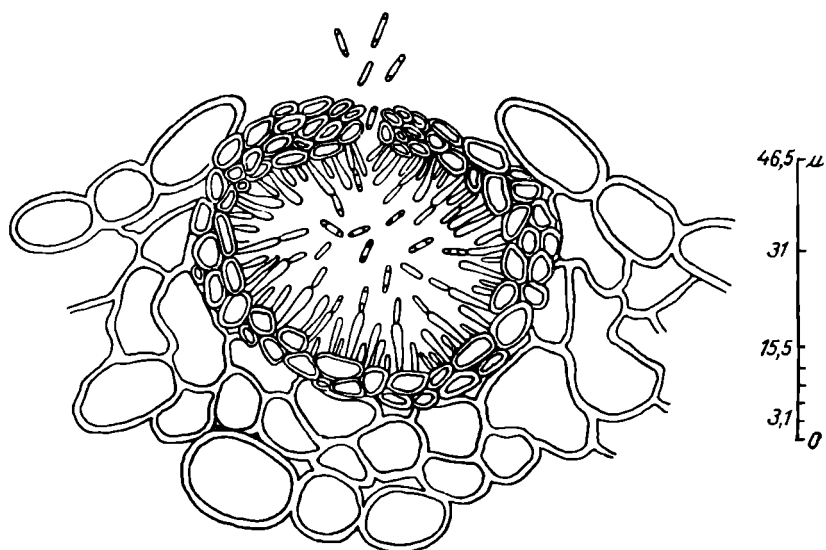

Fig. 5. *Phyllosticta hippocastani* Oud., secțiune prin picnidie.

Pe frunze de **Amorpha fruticosa** L.

Observații : Sporii din materialul colectat de noi prezintă dimensiuni ceva mai reduse decât în diagnoza originală (9, XXV, 45).

PHYLLOSTICTA HIPPOCASTANI Oud. in Ned. Kruidk. Arch. ser. 3, II, 4, 892 (1903).

Picnidiile împrăștiate pe ambele fețe ale frunzei sînt foarte mici, de 60–90 μ în diametru, globuloase, negre. Sporii sînt cilindrici, drepți de 5,2–8,5 \times 1,3–1,9 μ unicelulari, cu cîte o picătură de ulei la capete, hialini. Conidioforii sînt fasciculați, de 4,2–14,5 \times 2,6 μ (fig. 5).

Pe frunze de **Aesculus hippocastanum** L.

Obs. Picnidiile de **Phyllosticta hippocastani**, de pe materialul nostru, sînt în amestec cu alte corpuri de fructificație mult mai mari, lucioase, cu caractere morfologice ale genului **Mycosphaerella**, neajunse la maturitate.

PHOMOPSIS PADINA Died. apud Grove in Journ. Bot. 295 (1930). Syn : **Phoma padina** Sacc.

Picnidiile acoperite, apoi sînt erumpente printr-un vîrf conic. Sporii sînt fusiformi, de 7,2–10,2 \times 1,8–3 μ cu sau fără picături de ulei, unicelulari, hialini. Conidioforii fasciculați de 10,8–22,1 μ lungime (fig. 6).

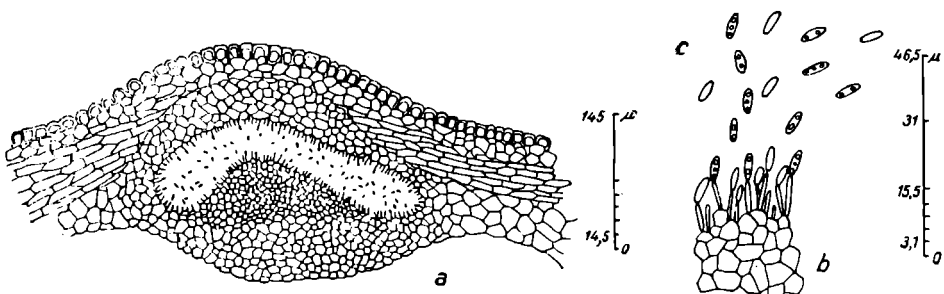

Fig. 6. **Phomopsis padina** Died., a = secțiune prin picnidie, b = conidiofori și spori.

Pe ramuri de **Prunus fruticosa** Pall. și **P. spinosa** L.

DINEMASPORIUM DECIPIENS (De Not.) Sacc. in Mich. II, 282 (1882). Syn.: **Excipula decipiens** De Not.

Picnidiile sînt grupate, cupuliforme, negre, carbunoase, de 180–320 μ în diametru, ornate cu peri rigizi și bruni. Sporii sînt oval-fusiformi, alantoiți, de 4,2–5,6 \times 1,3–2,3 μ prevăzuți la capete puțin subterminal, cu cîte un cil foarte mic, filiform, pînă la 4,2 μ în lungime. Conidioforii sînt filiformi, de obicei dicotomic ramificați, de 19,5–26 \times 1,6–2,6 μ (fig. 7).

Pe ramuri de **Syringa vulgaris** L.

ASCOCHYTA FRANGULINA Kab. et Bub. in Myc. Beitr. I, 3 (1903).

Picnidiile se formează în pete foliare, inegale, brun-roșcate aureolate, sînt globulos-turtite brune, de 110–150 μ în diametru. Sporii sînt cilindrici, rotunjiți la capete, de 7,2–9,8 \times 2,9–3,6 μ uni-septați, foarte slab strangulați în dreptul septului, hialini (fig. 8).

Pe frunze de **Rhamnus cathartica** L.

DIPLODINA ROBINIAE Peck. In New York, St. Mus. Bull. nr. 131, 21 (1909).

Picnidiile sînt grupate sau împrăștiate, subepidermale, mici, de 48–72 μ în diametru, brun-negricioase. Sporii sînt oblong-fusiformi, drepți, de 5,2–10,4 \times 2,6–4,2 μ uniseptați, hialini (fig. 9).

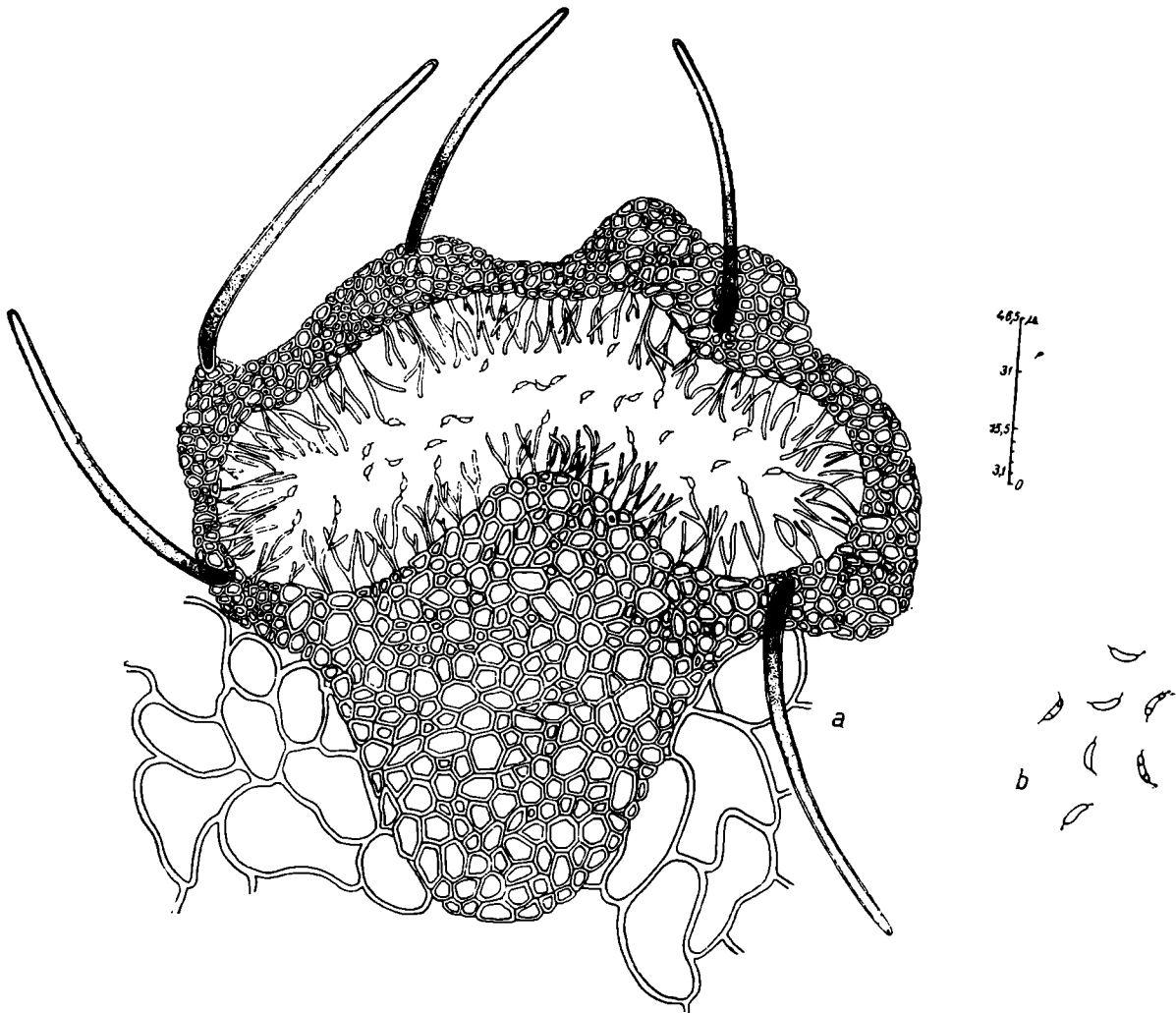

Fig. 7. *Dinemasporium decipiens* (De Not.) Sacc. a = secțiune prin picnidie, b = spori priviți prin imersie.

Pe ramuri tinere de *Robinia pseudacacia* L.

Obs. : Sporii din materialul nostru sint puțin mai mici față de cei indicați în diagnoza originală (9, XXII, 1038), atîngînd doar limitele Inferioare ($10-13 \times 4-5 \mu$).

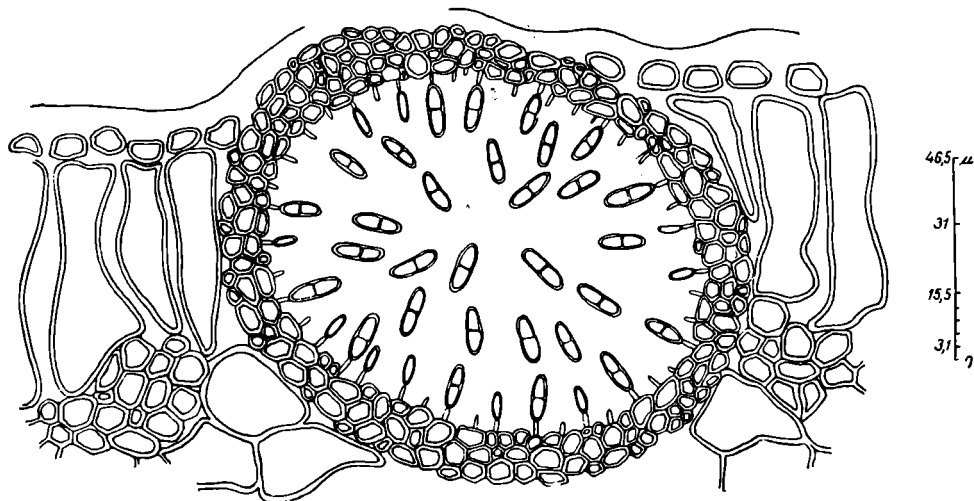

Fig. 8. *Ascochyta frangulina* Kab. et Bub., secțiune prin picnidie.

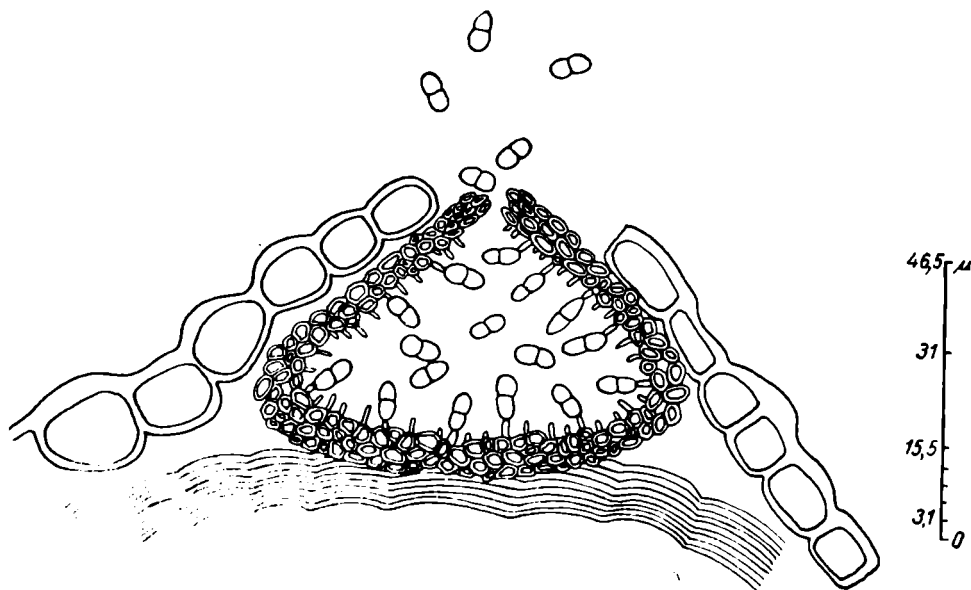

Fig. 9. *Diplodia Robiniae* Peck., secțiune prin picnidie.

RHABDOSPORA PHOMATOIDES Sacc. Syll. Fung. III, 579 (1884).

Picnidiile sînt împrăștiate, globulos-turtite de 100–200 μ în diametru, negre. Sporii sînt liniari, drepecți sau ușor curbați, mai mult sau mai puțin obtuzi la unul sau ambele capete, de 15,6–17,4 \times 1,3–2,4 μ hialini (fig. 10).

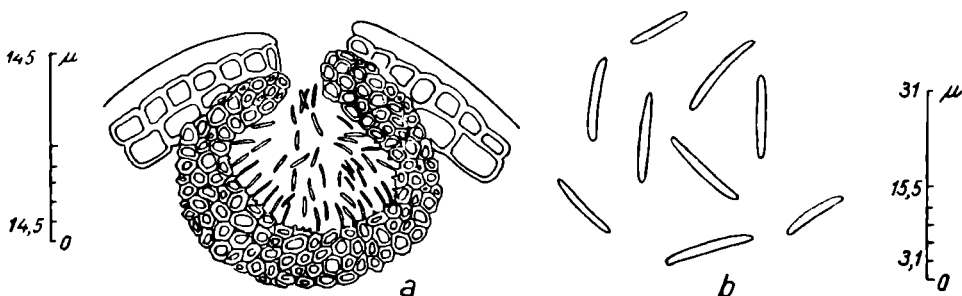

Fig. 10. *Rhabdospora phomatoides* Sacc., a = secțiune prin picnidie, b = spori.

Pe ramuri de **Cornus sanguinea** L.

Obs. : În literatura consultată nu am întîlnit nici o specie de *Rhabdospora*, citată de pe **Cornus**. Am încadrat specia găsită de noi la ***Rhabdospora phomatoides*** Sacc., deoarece aceasta este o specie polifagă, indicată pentru luna septembrie și în același timp se încadrează foarte bine în diagnoza originală a acestei specii.

SPHAEROPSIS CERASINA Peck. in Sacc. Syll. Fung. III, 293 (1884).

Picnidiile sînt împrăștiate, la început acoperite, apoi erumpente, globuloase, de 180–240 μ în diametru, negre. Sporii sînt inițial hialini, apoi colorați în brun, eliptico-ovoiați sau ovali, de 17,4–20,4 \times 9,6–10,8 μ , cu conidiofori scurți (fig. 11).

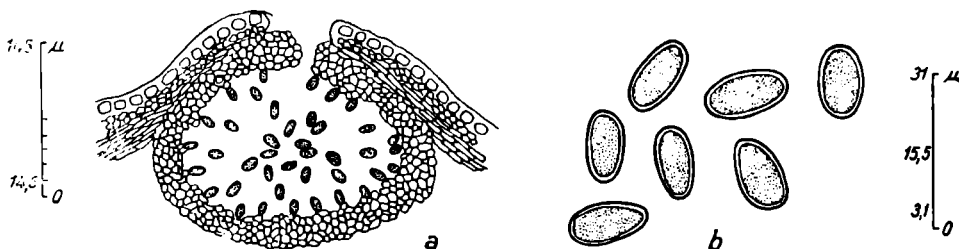

Fig. 11. *Sphaeropsis cerasina* Peck., a = secțiune prin picnidie, b = spori.

Pe ramuri de **Prunus fruticosa** Pall.

HENDERSONIA FRUCTIGENA Sacc. in Mich. I, 212 (1879).

Picnidiile împrăștiate și adîncite în mezocarful fructului, erumpente, sînt globulos-turtite, de 120–180 μ în diametru, brun-fumurii. Sporii sînt cilindrici, sau subfusiformi, de 24–30 \times 4,8–6,5 μ , inițial unicelulari, cu picături de ulei, apoi apar 1-3 septe, ușor strangulați în dreptul septelor, slab fumurii (fig. 12).

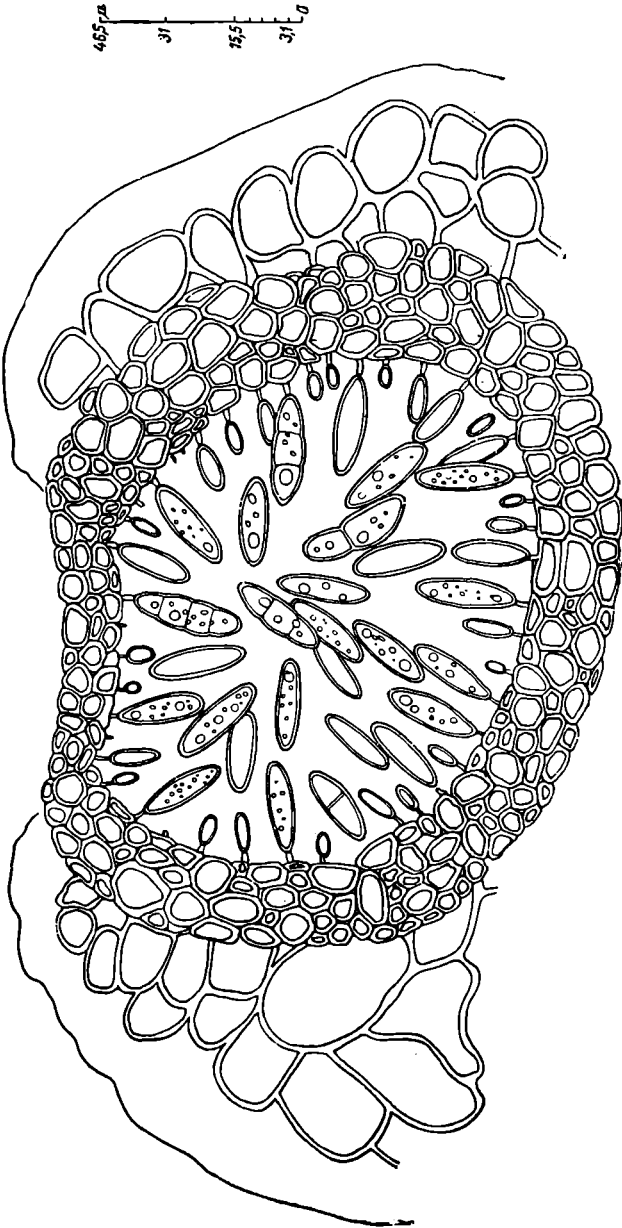

Fig. 12. — *Hendersonia fructigena* Sacc., secțiune prin picnidie.

Pe fructe de *Prunus spinosa* L.

Obs.: Această specie a fost citată de pe fructe de *Cerasus* din Padova – Italia. Allecher în *Berichte Bayerisch Bot. Ges. Bd. V, 20, 1897*, descrie o varietate de pe fructele de *Crataegus oxyacantha* „var. *cra. aegi*”, care se deosebește prin dimensiunile sporilor ceva mai mici ($16-20 \times 3,6 \mu$).

Privind în ansamblu proprietățile morfologice ale speciei identificate de noi, ea prezintă caractere care o apropie mai mult de genul *Staganospora*, atât prin sporii 0–3 septați, cit și prin slaba lor colorație. Dar ea se încadrează întru totul în datele biometrice, date în diagnoza originală (9, III, 428), de asemenea, se găsește tot pe fructul unei *Prunoidee*, ori faptul că specia tipică are și o varietate pe *Crataegus*, dovedește că nu prezintă o strictă specializare pe fructele de *Cerasus*. În diagnoza speciei, cit și a varietății, sporii sînt indicați cu o colorație slab fumurie, un caracter nespecific genului *Hendersonia*, care are de obicei sporii bruni.

În consecință, specia determinată de noi, deși nu este o *Hendersonie* tipică, dar avînd caractere morfologice și biometrice foarte asemănătoare cu *Hendersonia fructigena*, am încadrat-o aici.

GLOEOSPORIUM OBTUSIPES Sacc. f. **AMORPHAE** Sacc. in *Atti. Congr. Bot. Palermo, 56 (1902)*.

Acervulii sînt grupați, subepidermali, apoi erumpenți, brun-roșcați, mici, de $60-150 \mu$ în diametru. Conidiile sînt ovoidale, de $12-16,8 \times 3,6-4,8 \mu$ hialine, de obicei cu două picături de ulei. Conidioforii sînt inegali, de $8,6-13,6 \times 1,9-3,2 \mu$ (fig. 13).

Pe frunze de *Amorpha fruticosa* L.

FUSARIUM CORDAE Masse in *Brit. Fung. Fl. III, 481 (1893)*. Syn., *Fusarium aurantiacum* Corda.

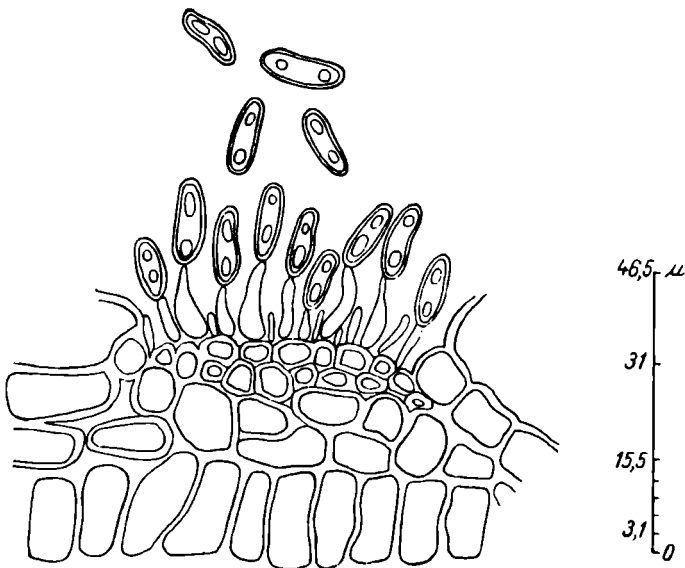

Fig. 13. *Gloeosporium obtusipes* Sacc. f. *amorphae* Sacc., secțiune prin acervul.

Sporodochiile sînt galben-aurii sau slab portocalii. Conidiile sînt cilindrice, falcate, cu virfurile ascuțite, de $32,5-54,6 \times 2,9-4,2 \mu$, 3-5 septate, hialine. Conidioforii sînt oblongi, ramificați, septați (fig. 14).

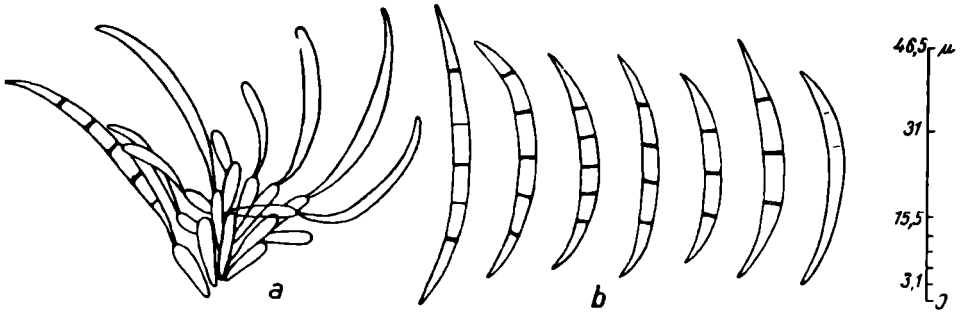

Fig. 14. *Fusarium cordae* Masse, a = conidiofori cu conidii, b — conidii.

Pe ramuri de *Aesculus hippocastanum* L.

FUSARIUM LINEARE Moesz. in Botanik. Közlemény. XIX, 1-6, 57 (1920).

Sporodochiile sînt erumpente, alungit-seriate, liniare, albe pînă la brun deschis. Conidiile inițial sînt ovale, unicelulare, drepte, de $8-16 \times 3,4 \mu$, apoi subcilindrice sau subfusiforme, ușor falcate, cu virfurile obtuze, de $48,1-66,3 \times 4,2-5,2 \mu$ 1-4 septate, nestrangulate în dreptul septului, hialine. Conidioforii sînt ramificați, septați, hialini (fig. 15).

Pe frunze și ramuri de *Staphylea pinnata* L.

Pentru următoarele 12 specii de micromicete semnalate în micoflora patriei noastre, indicăm 17 plante gazdă noi pentru țară.

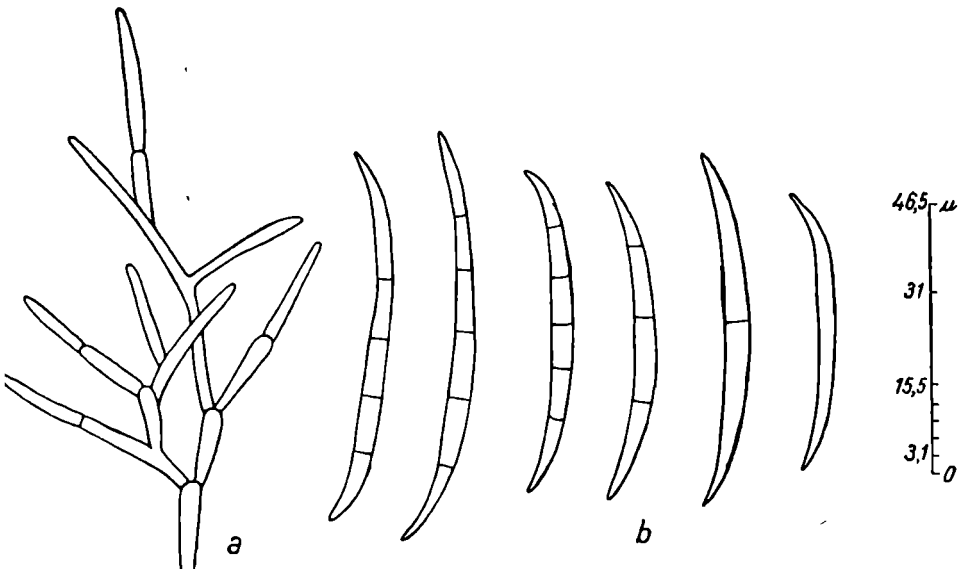

Fig. 15. *Fusarium lineare* Moesz, a = conidiofori, b = conidii.

Pleospora herbarum (Pers.) Rabh. pe *Staphylea pinnata* L.
Cytospora leucosperma Fr. pe *Rosa canina* L., *Ulmus glabra* Mill.
Coniothyrium olivaceum Bon. pe *Cornus sanguinea* L.
Coryneum Corni-albae Sacc. pe *Cornus sanguinea* L.
Botrytis cinerea Pers. pe *Syringa vulgaris* L.
Periconia pycnospora Fr. pe *Rhamnus cathartica* L.
Cladosporium epiphyllum (Pers.) Mont. pe *Ulmus glabra* Mill.
Alternaria tenuis Nees. pe : *Acer campestre* L., *Rhamnus cathartica* L.,
Robinia pseudacacia L., *Staphylea pinnata* L.
Epicoccum durieuanum Mont. pe *Robinia pseudacacia* L.
Epicoccum neglectum Desm. pe : *Rhamnus cathartica* L. *Staphylea pin-*
nata L.

Epicoccum nigrum Lk. pe *Aesculus hippocastanum* L.

Fusarium lateritium Nees. pe *Robinia pseudacacia* L.

Din totalul de 75 taxoni, 11 specii aparțin la Cls. **Ascomycetes**, 2 specii la Cls. **Basidiomycetes** și 62 de specii fungilor imperfecti (39 Sphaeropsidales, 5 Melanconiales, 18 Hyphales). Marea lor majoritate sînt foliicole, 47 specii, 27 specii de pe ramuri, 6 specii de pe fructe și 2 specii de pe alte organe.

Aducem mulțumirile noastre, și pe această cale, dr. Margareta Káptalan Csürös, pentru amabilitatea de a ne revizui speciile de fanerogame.

Tabel 1

MICROMICETE DE PE ARBORI ȘI ARBUȘTI DIN DEALUL CETĂȚII

Nr. crt.	Planta gazdă	Specia de micromicetă	Organul atacat
1	2	3	4
1.	<i>Acer campestre</i> L.	<i>Alternaria tenuis</i> Nees. <i>Cylindrosporium aceris</i> Jacz. <i>Gloeosporium campestre</i> Pass. <i>Phyllosticta campestris</i> Pass. <i>Rhytisma acerinum</i> Fr.	F F F F F
2.	<i>Acer negundo</i> L.	<i>Phyllosticta negundinis</i> Sacc. <i>Phyllosticta platanoidis</i> Sacc.	F F
3.	<i>Aesculus hippocastanum</i> L.	<i>Cytospora ambiens</i> Sacc. <i>Epicoccum nigrum</i> Lk. <i>Fusarium cordae</i> Masee. <i>Fusicoccum aesculanum</i> Sacc. <i>Phyllosticta hippocastani</i> Oud.	R F R R F
4.	<i>Amorpha fruticosa</i> L.	<i>Cucurbitaria amorphae</i> (Wallr.) Fuck. <i>Gloeosporium obtusipes</i> Sacc. var. <i>amorphae</i> Sacc. <i>Phyllosticta amorphae</i> Kab. et Bub.	R F F F
5.	<i>Cornus sanguinea</i> L.	<i>Coniothyrium olivaceum</i> Bon. <i>Coryneum corni-albae</i> Sacc. <i>Diplodia mamillana</i> Fr. <i>Leptothyrium macrothecium</i> Fekl. <i>Rhabdospora phomatoides</i> Sacc. <i>Septoria cornicola</i> Desm.	R R R R R F
6.	<i>Crataegus monogyna</i> Jacq.	<i>Phyllosticta crataegicola</i> Sacc.	F
7.	<i>Evonymus verrucosa</i> Scop.	<i>Trichocladia evonymii</i> (DC.) Neger	F
8.	<i>Fraxinus ornus</i> L.	<i>Fusicladium fraxini</i> Aderh.	F
9.	<i>Malus pumila</i> Mill.	<i>Phyllosticta solitaria</i> E. et E.	F
10.	<i>Prunus fruticosa</i> Pall.	<i>Cytospora rubescens</i> Fr. <i>Diplodina</i> sp. <i>Hendersonia sarmentorum</i> Westd.	R R R

1	2	3	4
		Phomopsis padina Died.	R
		Podosphaera tridactyla (Wallr.) De Bary	F
		Sphaeropsis cerasina Peck.	R
		Tranzschelia pruni-spinosae (Pers.) Diet.	F
11.	Prunus spinosa L.	Cladosporium herbarum Lk.	Fr.
		Conithecium complanatum (Nees.) Sacc.	Fr.
		Hendersonia fructigena Sacc.	Fr.
		Monilia fructigena Pers.	Fr.
		Phomopsis padina Died.	Fr.
		Stenphylium botryosum Wallr.	Fr.
12.	Quercus petraea (Mattus.) Liebl.	Microsphaera alphytoides Griff. et Maub.	F
		Phyllosticta associata Bubák.	F
13.	Rhamnus cathartica L.	Alternaria tenuis Nees.	F
		Ascochyta frangulina Kab. et Bub.	F
		Conithyrium rhamnigenum (Sacc.) Bubák	F
		Epicoccum neglectum Desm.	F
		Leptosphaeria sp.	F
		Periconia pycnospora Fr.	F
		Phyllosticta rhamni Westd.	F
		Septosporium bulbotrichum Corda	F
14.	Rosa canina L.	Cytospora leucosperma Fr.	R
		Diplodina dunini Babajan et Negru	R
		Leptosphaeria vagabunda Sacc.	R
		Marssonina rosae Trail.	F
		Phoma pusilla Schutz. et Sacc.	G
		Phragmidium disciflorum (Tode) James	F
15.	Robinia pseudacacia L.	Alternaria tenuis Nees.	F
		Camarosporium robiniae Sacc.	R
		Cytospora ambiens Sacc.	R
		Diaporthe fasciculata Nitsch.	R
		Diplodina robiniae Peck.	R
		Epicoccum durieuanum Mont.	F
		Fusarium lateritium Nees.	R
		Phyllosticta advena Pass.	F
		Sporodesmium moriforme Peck.	R
16.	Sambucus nigra L.	Ascochyta sambuci Sacc.	F
		Cladosporium sambuci Brun.	F
17.	Staphylea pinnata L.	Alternaria tenuis Nees.	F
		Epicoccum neglectum Desm.	F
		Fusarium lineare Moesz.	F,R
		Phomopsis staphyleae Grove	R
		Phyllosticta osteospora Sacc. var. staphyleae Mass.	F
		Pleospora herbarum (Pers.) Rabh.	F
		Pyrenophora chrysospora (Niessl.) Sacc.	F
18.	Syringa vulgaris L.	Ascochyta syringae Bres.	F
		Botrytis cinerea Pers.	F
		Dimemasporium decipiens (De Not.) Sacc.	R
		Robergea unica Desm.	R
19.	Tilia tomentosa Mnch.	Phyllosticta praetervisata Bubák.	F
20.	Viburnum lantana L.	Dendrophoma pruinosa (Fr.) Sacc. f. lantanae Sacc.	R

1	2	3	4
21.	<i>Ulmus glabra</i> Mill.	<i>Ascochyta ulmella</i> Sacc.	F
		<i>Cladosporium epiphyllum</i> (Pers.) Mart.	F
		<i>Cytospora leucosperma</i> Fr.	R
		<i>Massaria ulmi</i> Fuck.	R
		<i>Phomopsis oblonga</i> Trav.	R
		<i>Phyllosticta ulmaria</i> Pass.	F
		Explicația prescurtărilor: F = frunze, Fr = fructe, G = ghimpe, Pf = pețiolul frunzelor, R = ramuri.	

BIBLIOGRAFIE

1. Allescher A., „Rabenhorst“ **Kryptogamen Flora von Deutschl. VI, VII**, Leipzig, 1901.
2. Bontea V., **Ciuperci parazite și saprofite din R.P.R.**, Ed. Acad. R.P.R., 1953.
3. Grove W. B., **British Stem-and Leaf - Fungi, I, II**, Cambridge, 1935, 1937.
4. Jacob Tr., Vulcu B., **Monumente ale naturii din regiunea Hunedoara**, Natura ser. Biologie, nr. 3, 1967.
5. Lindau G., in „Rabenhorst“, **Kryptogamen Flora von Deutschl. VIII, IX**, Leipzig, 1907, 1910.
6. Negru Al., **Noviie vidi gribov v. Rominscoi Narodnoi Respublica**, Izvest. Biol. Nauki, t. XIII, 2, 1960, Erevan.
7. Péterfi, M., **Déva florája**, A hunyadmegyei történelmi és régészeti társulat, évkönyve, II füzet, 1906.
8. Rehm, H., in „Rabenhorst“, **Kryptogamen Flora von Deutschl., III**, Leipzig, 1896.
9. Saccardo, P., A., **Sylloge Fungorum, I-XXV**, Padova, 1882-1931.
10. Schreiber, St., Nuțu, A., **Rarități în flora dealurilor Devei**, Acta Musei Devensis „Sargetia“, V, 1968.
11. Schreiber, St., Nuțu, A., **Angiospermele dicotiledonate din flora dealurilor Devei**, Acta Musei Devensis „Sargetia“, VI, 1969.
12. Stoica C., **Monumente ale naturii și obiective turistico-balneare pe teritoriul orașului Deva**, Acta Musei Devensis „Sargetia“, VI, 1969.
13. Vasilievski, N., I., Karakulin, B., P., **Parazitniie nesoverseniie gribi, Melanconiales**, Akad. Nauk. S.S.S.R., Moskva-Leningrad, 1950.
14. Viennot-Bourgin, G., **Les Champignons parasites, des plantes cultivées, I, II**, Paris, 1949.
15. Winter, G., in „Rabenhorst“, **Kryptogamen Flora von Deutschl., II**, Leipzig, 1887.

NOTA :

1. **Materialul micologic prezentat în această lucrare este depus la Herbarul Universității din Cluj și Muzeul de istorie, secția Științele naturii din Deva.**

R e s u m é

L'Étude présente quelques aspects de la flore mycologique des environs de la ville Deva. „La Coline de la Cite“ tout près de la ville, située à l'altitude de 184-351 m et avec un surface de 31 ha a fournie un assez riche material.

Les auteurs ont signalé 75 espèces de micromycetes sur 21 especes d'arbres et arbustes ; 15 d'entre eux sont des nouveautes pour la flore mycologique de Roumanie.

Pour 12 especes signalés deja dans notre flore mycologique, ont indique 17 plantes hôtes nouveaux pour notre pays.